

17.03.2013 - KATECHEZA 81: O CO POWINNIŚMY SIĘ MODLIĆ W MODLITWIE POWSZECHNEJ?

Modlitwa powszechna, zwana też modlitwa wiernych jest ostatnią częścią Liturgii Słowa. Jest niejako odpowiedzią wiernych na usłyszane Słowo Boże. Modlitwę powszechną rozpoczyna i kończy kapłan, który przewodniczy Mszy świętej. Jest to modlitwa, którą zanosi wspólnota wiernych w różnych potrzebach Kościoła oraz całego świata. Rozpoczyna ją krótką zachętą, w której kapłan wzywa wiernych do wspólnej modlitwy. *Odczytywanie wezwań tej modlitwy nie należy do kapłana. Wezwania wygłasza diakon lub kantor, lub lektor, lub inny wierny świecki. Może to czynić z ambony lub z innego odpowiedniego miejsca. Wezwania te winny być nieliczne, ułożone w duchu mądrej wolności, zwięzłe i wyrażające błagania całej wspólnoty. Ma ich być przynajmniej cztery, a najwyżej sześć. W modlitwie powszechnej należy uwzględnić następujące intencje: za Kościół, za rządzących i o zbawienie całego świata, za doświadczonych trudnościami i za miejscową wspólnotę (zob. OWMR 70).*

Istotne jest, aby wezwania nie były bardzo rozbudowane, ale ułożone zwięzłe i konkretnie. Wyjątkiem jest modlitwa powszechna podczas liturgii Wielkiego Piątku, która ma inną formę niż podczas Mszy świętych w czasie roku liturgicznego. Modlitwa powszechna ma charakter błagalny, nie może zawierać wezwań dydaktycznych ani pochwalnych – mogą być to jedynie prośby.

Modlitwa powszechna powinna zawierać następujące prośby:

- I. W potrzebach całego Kościoła, np. za papieża, biskupów i duszpasterzy, za misje, o zjednoczenie chrześcijan, o powołania itp.
- II. W potrzebach narodu i całego świata, np. o pokój, za kierujących państwem, o dobre zbiory itp.
- III. Za tych, którzy cierpią moralnie lub fizycznie, np. za prześladowanych, chorych, konających itp.
- IV. Za zgromadzonych i w potrzebach miejscowej społeczności, np. ochrzczonych, przystępujących do bierzmowania, za misje parafialne itp.

Na odczytane wezwanie istnieje wiele form odpowiedzi. Najczęstsza to „Wysłuchaj nas Panie”. Kapłan lub czytający wezwania może poinformować wiernych jaka aklamacją będzie używana, tak aby wszyscy zebrani na liturgii znali odpowiedź. Odpowiedzią na każde wezwanie może być także chwilowe milczenie. W szczególnych celebracjach z okazji bierzmowania, małżeństwa czy pogrzebu w intencjach modlitwy powszechnej powinno się uwzględniać określoną okoliczność.

Na zakończenie modlitwy powszechnej głos ponownie zabiera kapłan i wygłasza modlitwę końcową, w której prosi Boga o to, aby przyjął modlitwy wiernych. Modlitwa na zakończenie modlitwy wiernych nie powinna być powtórzeniem kolekty danego dnia.